

[J. M. Pedersen.]

er dog værd at lægge mærke til, for det er af stor betydning, at folk har fået en bedre betalingssevne som følge af de større indtægter, de har haft.

I anledning af, at jeg i går havde bedt om, at der dog blev ydet regeringen en lille smule goodwill, idet regeringen dog havde lidt andel i fremgangen, svarede det ærede medlem hr. Anders Andersen i dag, at fremgangen hovedsagelig havde udefra kommende årsager, og at det er forbedringen i bytteforholdet, som er skyld i ca. 1 milliard kr. af forøgelsen af vor valutabeholdning. Det fremhævede jeg også i fjor i min finanslovtale. Jeg gjorde det ganske vist ikke i går; men i alle de taler, jeg har holdt, har jeg sagt, at vi har haft en gunstig udvikling i bytteforholdet, og at det har haft en betydelig indvirkning på valutabeholdningen; men om det har betydet 500 mill. kr. eller 1 milliard kr., kan hverken det ærede medlem hr. Anders Andersen eller jeg regne nøjagtigt ud. Jeg tror ikke, det er 1 milliard kr., men all right, selv om det var, så har vi jo fået en forbedring på 2 milliarder kr., og så må det være regeringens politik, som er skyld i den anden milliard.

Med hensyn til statsfinansieringen vil jeg gerne pege på, at denne nu er så godt som ophørt. De beløb, som nu skal udbetales, er beløb, der er givet tilsagn om før denne regeringsperiode, og som de to oppositionspartier også har deres andel i.

Det ærede medlem hr. Anders Andersen spurgte også om retsforbundets stilling til de besparelsesforslag, som nu er bebudet fra oppositionen. Det er nu engang almindelig kutyme her, at vi venter med at tage stilling til forslagene, til de foreligger, til vi ser, hvad de indeholder; jeg synes ikke, man kan bebrejde os, at vi følger den regel. Jeg kunne selvfølgelig trække nogle enkeltheder frem, men det finder jeg ingen anledning til. Jeg kunne f. eks. nævne et forslag, som er bebudet, og som netop er meget omtalt: at vi skal foretage besparelser vedrørende statens husholdningsråd. Men

der er vel ingen i denne sal, der tvivler om min stilling. Det var mig, der for nogle år siden stillede forslag om fuldstændig ophævelse af statens husholdningsråd for at spare det beløb, og jeg vil meget, meget gerne se, om de to oppositionspartier har mod til at stille et forslag om fuldstændig afskaffelse af statens husholdningsråd. Jeg tror ikke, der er nogen af de ærede medlemmer, der tør komme hjem til deres kone efter at have stillet et sådant forslag! Jeg vil se det forslag, før jeg tager stilling til det, men min stilling har man kendt igennem lang tid. Lad os se forslaget, så skal vi nok tage stilling til det.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Thestrup hævdede, at i det øjeblik man overskred en skatteudskrivning på 25 pct. af nationalindkomsten, var man kommet over et farligt punkt, og han talte også om, at det særlig var slemt for mellemindkomsterne. Jeg vil hertil sige, at det farlige punkt for mellemindkomsterne var for længst overskredet, før man kom til den samlede skatteudskrivning på 25 pct.

Det, der er interessant her, er, når man i øvrigt er opmærksom på de vanskeligheder, der er for de såkaldte mellemindkomster, hvorfor man så ikke på et tidligt tidspunkt har sat ind for at få en lempelse i beskattningen. Jeg ved meget vel, at der er foretaget småændringer, men det er jo ikke det, der tæller, ikke det, der vejer her; jeg forstår også, med den voldsomme agitation for skattelettelse nu, at det skal vel være en skattelettelse, der kan føles, som betyder noget i penge. Jeg har på kommunistgruppens vegne adskillige gange gjort rede for, at alt det, der blev lavet med at klippe frynser af ved at give nedslag for de gamle og socialt dårligt stillede, ved at hæve bundgrænsen for indkrævningen af statskatterne, alt det battede ikke noget, hvis man ikke rørte ved beskattningen af de indtægtsgrupper, der ligger over de 4 500 kr. og opefter, men det har man ikke gjort. Man fortsætter med at flå denne gruppe